

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זכיה
צו הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א, שבת
קודש פרשת מטות מסעי, שנת תשפ"ב לפרט
קטן, אין קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, ביי
שלש סעודות.

ארויסגעגעבן דורך
"קרן הדפסה היכל הקודש"

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערש - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

78 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolsen Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

שירים - תורה והוצאה לאור ע"י
מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

צו הערן די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א
רופנט:
קול ברסלב
212.444.9191
חזוק פאר אירישע שטוב
212.444.9169

גריס ע"י
קרן הדפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

**שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת מַטּוֹת - מְסַעֵי, שְׁנַת תַּשְׁפ"ב לַפְּרָט
קָטָן, אִיזו דְּעַר רֵאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָא גְּעוּוּעַן אִין שְׁטַעטל,
קָרִית בְּרֶסֶלֶב - לִיבֶעֱרֵטִי יַעֲא. בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית
הָאֵט דְּעַר רֵאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א פֶּאָרְגַעלְעֶרְנֵט סִפֵּר
הַקְּדוּשׁ שְׁבַחֵי הָרֵן, סִימָן י און סִימָן יב.**

דער ראש ישיבה שליטא האט אנגעהויבן: אין שבחי הר"ן סימן ט שרייבט רבי נתן דעם רבינ'ס עבודת השם פון די יונגע יארן, ווי ער האט געפאסט און זיך מסגף געווען.

שרייבט רבי נתן זכרונו לברכה ווייטער (שבחי הר"ן, סימן י):

אך עקר עבודתו אשר על ידה זכה למה שזכה, דער עיקר עבודה פון רבי'ן, וואס דאס האט צוגעברענגט ער זאל זוכה זיין צו וואס ער האט זוכה געווען, הייה רק רבוי התפללות והתחנות והבקשות והרצויים והפיוסים, איז נאר געווען ווייל דער רבי האט אסאך געדאווענט, שהיה רגיל מאד להתפלל ולהתחנן לפניו יתברך, דער רבי האט געדאווענט און זיך געבעטן ביים אייבערשטן, והיה מרצה ומפייס אותו יתברך בכמה מיני תחנות ובקשות שזיכהו ברחמי לקרבו לעבודתו יתברך, אז דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן און אים מקרב זיין, ער זאל אים קענען דינען.

ועקר מה שהועיל לו, דער רבי האט דערציילט, דער עיקר וואס האט אים געהאלפן אין זיינע יונגע יארן, היו התפללות שהתפלל בלשון אשכנז, איז געווען די תפילות וואס ער האט געדאווענט אין אידיש, שהיה רגיל מאד ליחד לו איזה מקום שמצא שאין שם בני אדם, ער האט געטרופן א באזונדערע פלאץ, וואו מענטשן דרייען זיך נישט, והיה מפרש שיחתו לפני ה' יתברך, ער האט זיך דארט אויסגעשמועסט זיין הארץ, בלשון שמדברים בו, מיט די שפראך וואס מען רעדט, דהיינו בלשון אשכנז, אין אידיש, והיה מרצה ומפייס אותו יתברך ומבקש ומתחנן לפניו יתברך בכמה וכמה מיני טענות ואמתלאות שראוי לו יתברך שיקרבו לעבודתו, ער האט זיך געבעטן און איבער געבעטן דעם אייבערשטן, "רבוננו של עולם זיי מיר מקרב צו דיר, איך וויל אויך זיין א

צדיק, איך וויל אויף לערנען, איך וויל אויף דאווענען, והיה רגיל בזה מאד מאד, דאס האט ער זייער אסאך געטון, והיה מבקח ימים ושנים על זה, ער האט פארברענגט טעג און יארן מיט די עבודה פון רעדן צום אייבערשטן.

גם היה מטמין עצמו על גבי בית אביו תחת הגג, ער האט זיך באהאלטן אין בוידעם ביי זיין טאטען אין שטוב, שהיה שם כמו חדר במחיצה של קנים שמשחזיקין שם תבן ומספוא, דארט איז געווען א באזונדערע שטוב וואו מען האט געהאלטן שטרוי פאר די בהמות, ושם היה מטמין עצמו, דארט פלעגט זיך דער רבי באהאלטן, והיה אומר תהלים, ער פלעגט דארט זאגן תהלים, והיה צועק בלחש להשם יתברך שיוצאנו לקרבו אליו יתברך, און שרייען שטילערהייט צום אייבערשטן אז דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אים, ער זאל ווערן אן ערליכער איד.

מיר זאלן עס נאכטון

דער רבי האט אויך דאס דערציילט ווייל דער רבי האט געוואלט מיר זאלן עס נאכטון. דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן כה) ווער עס וועט פאלגן, ער וועט זיך אויסשמועסן זיין הארץ מיטן אייבערשטן, וועט אויך זוכה זיין צו ווערן א גרויסער צדיק.

די תעניתים און סיגופים וואס דער רבי האט געמאכט, אז ער האט געפאסט משבת לשבת (שבחי ה'ר"ז, סימן ט) און נישט צעקייט דאס עסן, נאר אראפ געשלינגען גאנצערהייט, כדי נישט צו שפירן קיין טעם אינעם עסן (שם סימן א) און אזוי ווייטער, אויף דעם האט דער רבי געזאגט מען זאל אים בשום אופן נישט נאכמאכן, דער רבי האט בפירוש געזאגט אז ווען ער וואלט ווען געוואוסט אין זיינע יונגע יארן צו וואס מען קען צוקומען אז מען רעדט צום אייבערשטן - וואלט ער זיך נישט אזוי געמוטשעט מיט שווערע עבודות, ער וואלט נאר עוסק געווען אין התבודדות.

עס איז א דבר השווה לכל נפש

די עבודה פון רעדן צום אייבערשטן איז א דבר השווה לכל נפש, יעדער

קָעַן עֵס טוֹן, כּוֹלֵל אִינְגֶּע־לֵייט, יִשִּׁיבָה בְּחוּרִים, בְּעַלֵּי בֵּתִים, און אַרְבֶּע־טָעֶרס; וואו דו בִּיסְט, וואו דו גֶּעפִינְסְט זײַך, צי דו בִּיסְט בײ די אַרְבֶּעט, דו קומֶסט און גײסט, אָדער דו בִּיסְט אײן קאר, וואו אײמער - קענֶסטו רעדן צום אײבֶּער־שטן, דאַרפֶסט נאַר עפֶענען דײן מויל און זאַגן פֿאַר'ן אײבֶּער־שטן: "רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם אײך וויל דאווענען, רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם אײך וויל לערנען".

דעם כַּח וואס אַ איד האט אין זײן מויל

די וואָך האָבן מיר אײן די פֿרָשָׁה (פֿרשׂת מִטוֹת) די מַצָּנָה פֿון נְדָרִים. דאָס אײז אַ פֿלאַ'דיגע מַצָּנָה; עֵס אײז דא זאַכן וואָס די תּוֹרָה לֵאזֵט נישט עָסן, ווי חֲזִיר פֿלײש, נְבֵלֹת און טְרֵפוֹת, קומט צו די הֶלְכָה פֿון נְדָרִים, אויב אַ מַעֲנֵטֶשׁ זאַגט אויף אַן הִיתֵר־דיגע זאַך: "קוֹנָם כֶּכֶר זו", אײך גײ נישט הִנָּאָה האָבן פֿון דעם בְּרוּיט, אָדער פֿון דעם גֶּעטְרָאנֶק, ווערט עֵס אָסוּר, אויב מֶען עָסט עֵס זא, אויב האט מֶען עֵס גֶּעגֶעסן בְּשׁוּגָג בְּרַעֲנָגֶט מֶען אַ קֶרֶבֶן, און בְּמִזִּיד בַּאֲקוּמֵט מֶען מְלָקוֹת.

דא זעט מֶען דעם גְּרוּיסֶן כַּח וואָס אַ איד האט אין זײן מויל, אַפִּילוּ אַן עֶסֶנוואָרג וואָס די תּוֹרָה לֵאזֵט עָסן, אויב זאַגט עַר אַרויס מיט זײן מויל מיט אַ נְדָר אז עַר גײט עֵס נישט עָסן, ווערט עֵס אָסוּר מן הַתּוֹרָה, אײז דאָך זיכער ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ קומט צום אײבֶּער־שטן, און זאַגט אים: "אײך וויל זײן אַ איד, אײך וויל לערנען, אײך וויל דאווענען", "בְּאַמֶּת וויל אײך קומען אין שויל דאווענען שְׁחֵרִית, מְנַחֵה און מַעְרִיב, וואָס זאל אײך טוֹן אז אײך האָב נְסִיוֹנוֹת, דער יֵצֵר הָרַע פֿאַרדרייִדט מיר יעדן טאַג מײן קאַפּ מיט אַנְדֶּערע זאַכן", "הײליגער בַּאֲשַׁעפֶּער אײך וויל אײנזײן האָבן דאָס דאווענען", "אײך וויל זוכה זײן צו האָבן רײנע אויגן און אַ רײנע מִח", - טוט עֵס זיכער אויף!

דאָס אײז מוֹרָא'דיגע חִיזוּק, ווייל מַה דאָך ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ רעדט דיבורים פֿון סֵתֶם זאַכן, ווי 'אײך גײ זא עָסן', 'אײך גײ נישט עָסן', 'אײך גײ שְׁלֵאפֶן', 'אײך גײ נישט שְׁלֵאפֶן', ווערט עֵס אזוי חָשׁוּב, עֵס ווערט נְדָר, אײז דאָך זיכער ווען אַ איד זאַגט אַרויס פֿאַר'ן אײבֶּער־שטן וואָס עַר וויל, 'אײך גײ דינען דעם אײבֶּער־שטן', - אז דאָס וועט אים בְּרַעֲנָגֶען נֶענטער צום אײבֶּער־שטן.

זאגט רבי נתן ווייטער:

והפּלל שפּל המיני בקשות שפּעולם שנמצאים באיזה ספר שיהיה המצוי בינינו, הכל פּאָשר לכל, לא הניח שום תחנה ובקשה שלא אמרה כמה וכמה פּעמים, יעדע תפלה און בקשה וואס איז דא אין ספּרים, ווי יהי רצון ס און לשם יחוד'ס האט דער רבי געזאגט זייער אסאך מאל, הן תהלים, וספר שערי ציון, והבקשות הנדפסים בהסדורים הגדולים ושאר מיני בקשות ותחנונות, סיי תהלים, סיי די תפילות פון ספר שערי ציון און אלע תפילות וואס זענען געדרוקט אין די גרויסע סדורים, ונאפילו התחנונות הנדפסים בלשון אשכנז, אויף די אידישע תחנונות, וואס מען טרעפט אין די אלטע פרויען מחזורים, די פשוט'ע תחנונות וואס הייבן זיך אן מיט די ווערטער: "ליבער גאט", "דערבארימדיגער גאט", פלם לא הניח מלאמרם, קיין שום תפלה האט ער נישט אויסגעלאזט, אדרבה, ער האט געזוכט וואו עס איז דא נאך עפעס א ווארט וואס ער קען רעדן צום אייבערשטן.

והיה רגיל לומר כל התחנונות שאחר מעמדות הנדפסים אחר כל יום ויום, דער רבי פלעגט זאגן אלע תחנונות פון די מעמדות, והוא היה רגיל לומר כל התחנונות כלם של כל הימים, בפעם אחד, און ער האט געזאגט אלע תחנונות וואס זענען איינגעטיילט לויט די טעג - אין איין טאג.

גם היה רגיל לפעמים לומר בתהלים רק הפסוקים המדברים מתחנונות ובקשות וצעקה לה' יתברך, והיה אומר רק פסוקים אלו והשאר לא היה אומר. והיה אומר כל הפסוקים האלו מכל ספר תהלים בפעם אחד, דער רבי פלעגט נעמען דעם תהלים און אויסקלויבן נאר די פסוקים וואו דוד המלך שרייט צום אייבערשטן "העלה מיר", און דאס האט ער געזאגט.

ומלבד כל זה, העקר היה, מה שהיה מתפלל מעצמו, דער עיקר איז געווען, וואס ער האט געבעטן פון זיך אליין, דהיינו מה שהיה רגיל לדבר מלבד לפני ה' יתברך בלשון אשכנז, ער האט גערעדט צום אייבערשטן אויף אידיש, שהיה מתפלל וטוען לפני ה' יתברך בכמה וכמה מיני טענות ותחנונות ובקשות שאמר מדעתו ומלבד כנ"ל שזיכרוהו ה' יתברך לעבודתו, ער האט געבעטן דעם

אייבערשטן מיט געבעט און טענות אז דער אייבערשטער זאל העלפן ער זאל זוכה זיין אים צו דינען. רבי נתן פירט אויס די שיחה: וזהו העקר, מה שהועיל לו לזכות למה שזכה, דורך דעם האט ער זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען. כף שמענו מפיו הקדוש בפרוש.

די מעשה וואס דער רבי האט געהערט אלס קינד

דער הייליגער רבי איז געבוירן געווארן אין מעזיבויז, אינעם הויז פון זיין זיידן דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו. דער בעל שם טוב האט געהאט צוויי הייליגע קינדער, א הייליגער זון 'צבי' און א הייליגע טאכטער 'אדל'. ווען דער בעל שם טוב איז נסתלק געווארן, איז די דירה אריבער געגאנגען צו די טאכטער די גרויסע צדיקת אדל. אדל האט געהאט דריי קינדער צדיקים, דער הייליגער רבי ר' ברוך'ל פון מעזיבויז זכותו יגן עלינו, דער הייליגער הגל מחנה אפרים זכותו יגן עלינו, און דעם רבי'נס מאמע - פיגא, ווען אדל איז אנוועק, איז די דירה אריבער געגאנגען צו די טאכטער פיגא, און דארט איז דער רבי געבוירן געווארן.

יעדעס מאל וואס די תלמידים פלעגן קומען קיין מעזיבויז צום ציון פון זייער רבי - דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, פלעגן זיי אריין גיין אין הויז פון בעל שם טוב, און זיך דערמאנען די צייטן וואס זיי פלעגן זיין ביים בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, זיי פלעגן שמועסן און זיך קאכן פון זייער גרויסער רבי. דער רבי איז דעמאלט געווען א פינף יעריג קינד, און ער פלעגט אויסהערן די שמועסן פון די קדושי עליון, די צדיקים תלמידי הבעל שם טוב זכותם יגן עלינו.

איננמאל האט דער רבי געהערט פארציילן די מעשה ווי אזוי דער בעל שם טוב האט אנגעפאנגען זיין לעבן, ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען, אז זיין מאמע שרה איז געווען זייער אלט בשעת זי האט אים געבוירן און זי איז גלייך נאכדעם נפטר געווארן, און ווען דער בעל שם טוב איז אלט געווען פינף יאר האט אים זיין טאטע גערופן צו זיך, און אים געזאגט זיין צוואה בזה הלשון: "ישאליק! איך גיי יעצט אנוועק פון דער

וועלט - פֿדררף פֿל האַרץ, איך בעט דיר זאַלסט נישט מורא האָבן פון קיינעם, זאַלסט וויסן אז דו ביסט קיינמאל נישט אליין, אַ איד איז נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און נעבן דיר, וואס דו דאַרפֿסט בעט פון אים", און אזוי איז נפֿטר געווארן דעם בעל שם טוב'ס טאטע.

תפלה און אמונה

שטעלט זיך פאר, א קינד פון פינף יאר בלייבט איינער אליינס, ער האט קיינעם נישט אויף די וועלט! אָבער ער האט זיך נישט דערשראקן, די לעצטע ווערטער פון זיין טאטע'ן איז געבליבן איינגעקריצט אין זיין הארץ, און ער האט אָנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, ער איז געגאנגען שפאצירן און געבעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך בין הונגעריג", "הייליגער באשעפער איך בין מיד", "הייליגער באשעפער איך דארף קליידער", "הייליגער באשעפער איך וויל זיין א צדיק", "הייליגער באשעפער איך האב נישט קיינעם - אויסער דיר!" אזוי איז ער אויסגעוואקסן דער הייליגער בעל שם טוב, מיט תפלה און אמונה.

ווען דער רבי האט דאס געהערט אלס קינד, האט ער עס אָנגעהויבן נאכצומאכן, ער פלעגט שטילערהייט גיין צום ציון פון זיין זיידע דער בעל שם טוב, דארט אין מעזיבוז, ער האט געבעטן און געוויינט צום אייבערשטן, - און דער רבי האט געזאגט - וועגן דעם האב איך זוכה געווען צו וואס איך האב זוכה געווען.

א קונץ צו ווערן אזא גרויסער צדיק!?

אמאל איז איינער געווען ביים רבין, האט ער געזאגט פאר'ן רבין: "איז דען א קונץ צו ווערן אזא גרויסער צדיק!?! אוןדאי איז דער רבי אויסגעוואקסן דער רבי, ווייל ער שטאמט פון גרויסע צדיקים שרפי מעלה, איר זענט אן אייניקל פון דעם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, איר זענט אן אייניקל פון הרב הקדוש רבי נחמן הורודענקער זכותו יגן עלינו, [דער רבי האט געהייסן נאך דעם זיידן, ער איז געווען פון די גרעסטע תלמידים

פונעם בעל שם טוב, און ער ליגט אין טבריה], און פון נאך צדיקים, דאס איז די סיבה פארנוואס איר האט זוכה געווען צו די גרויסע מדריגות", איז דער רבי געווארן זייער ברוגז און געשריגן (שבחי הר"ן, סימן כו): "איך בין צוגעקומען צו וואס איך בין צוגעקומען, נישט ווייל איך שטאם פון אזעלכע גרויסע זיידעס, און נישט ווייל מיין נשמה וכו', נאר ווייל איך האב זייער אסאך געהארעוועט, און יעדער מענטש קען זוכה זיין צו דעם", און "אפילו איך וואלט ווען געבוירן געווארן ביי די פשוט'סטע שטוב, וואלט איך אויף זוכה געווען צו מיינע מדריגות, דורך דעם וואס איך האב אסאך געהארעוועט" (שבחי הר"ן, סימן כה).

עס איז א טעות פון בחורים און אינגעלייט, מען מיינט: 'יענער קען מצליח זיין, ווייל ער איז א יחסן, אבער מיין טאטע איז א וואסער טרעגער, א דעליווערי מענטש, א באס דרייווער, מיין טאטע איז א גארנישט, איך קען נישט מצליח זיין', דער רבי האט אבער געזאגט אנדערש, ווען איך וואלט ווען געהאט א טאטע א וואסער טרעגער, א פעדלער אדער א טרעגער, וואלט איך אויף צוגעקומען צו וואס איך בין צוגעקומען, ווייל איך האב אסאך גערעדט צום אייבערשטן, איך האב אסאך געדאווענט, געפעטן און גע'טענה'ט מיטן אייבערשטן.

עס איז נישט געווען קיין איין שמועס ביים רבי'ן וואס דער רבי זאל נישט רעדן מיט אנשי שלומינו פון תפלה והתבודדות, אלע שמועסן זענען נאר געווען כדי אריין צו ברענגען אין אונז די זאך פון תפלה והתבודדות.

וואס איז ברסלב?

אז מען קומט צום רבי'ן, מען וואוינט שוין דא אין שטעטל אין ברסלב, און מען שיקט שוין די קינדער אין ברסלב, דארף מען וויסן וואס איז ברסלב? עס איז נישט קיין חסידות, און עס איז נישט קיין פארטיי, אז מען רעדט צום אייבערשטן - האט מען א שייכות מיטן רבי'ן.

ברסלב איז נישט א פלאץ וואו 'איך באלאנג שוין דא דורי דורות...

נְעַבְעָה אַ רְחֻמָּנוֹת אוֹיֵף דְּעַר וואס בַּאלאַנגט שוין דוּרִי דוּרוֹת אין בְּרִסְלֵב...
וואס האָסטו פון זיין דוּרִי דוּרוֹת אין בְּרִסְלֵב אויב דו מאַכסט נישט קיין
התבודדות?!

די גאַנצע זאַף פון 'בְּרִסְלֵב' עַר חֲסִידוֹת' איז איין זאַף, דער רבי דערמאַנט
אונז נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל מיר זאַלן געדענקען צו רעדן צום אייבערשטן.
אַז איך האב א פֿראַבלעם אינדערהיים, א פֿראַבלעם מיט מ'יך, א פֿראַבלעם
מיט די פֿרונס, א פֿראַבלעם מיט מיין דזשאב, א פֿראַבלעם מיט מיינע קינדער,
א פֿראַבלעם מיט מיין יצור הרע, גיי איך רעדן צום אייבערשטן.

איך בין נישט אליין, וואו איך בין קען איך רעדן צום אייבערשטן, איך
שפאציר מיטן אייבערשטן, אַז איך זיך אין מיין קאר - רעד איך פון דארט צום
אייבערשטן, אַז איך זיך אויף א באַס - רעד איך פון דארט צום אייבערשטן.

מאַך מיט די ליפּן

קיינער דאַרף נישט מיטהאַלטן וואס איך טו, מען דאַרף נישט שרייען,
מען דאַרף נישט קוויטשען, מען דאַרף נישט קרעכצן, איך מאַך מיט די
ליפּן. איינער איז אַמאַל געקומען זאַגן פאַר'ן רבי'ן אַז ער האט נישט קיין
באַזונדערע צימער וואו צו רעדן צום אייבערשטן, ווען ער וועט זיך קויפן
אַן אייגענעם הויז גייט ער זיך בוייען איין שטאַק פאַר 'הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים', און
איין שטאַק פאַר הַתְּבוּדוֹת... האט אים דער רבי געזאַגט (שיחות הַר"ן, סימן ערה):
"אונטער'ן טלית איז אזוי ווי אַ חדר מיוחד", מען ציט זיך אַראַפ דעם טלית
און מען רעדט צום אייבערשטן.

ווען מען רעדט צום אייבערשטן קען זיך אַמאַל דאַכטן, אַז דער רעדט
צום אייבערשטן און יענער רעדט צום אייבערשטן, אַבער מיר גייט עס נישט,
קיינער הערט מ'יך נישט אויס, וועלן מיר לערנען וואס דער רבי האט דערציילט
פון זיך, אַז אים האט זיך אויף געדאַכט אַז קיינער הערט אים נישט אויס.

שרייבט רבי נתן (שבחי הַר"ן, סימן יב):

וְאַף־עַל־פִּי־כֶן, הִיָּה נְדָמָה לוֹ תְּמִיד שְׂאִין מִסְתַּבְּלִין עָלָיו כָּלֵל וְאִין

שומעין לו כָּלֵל, ווען דער רבי פֿלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים שטענדיג געדאכט אז מען הערט אים נישט אויס אויבן אין הימל וואס ער בעט, און אז קיינער קוקט נישט אויף אים, רק אדרבא, נדמה לו שמרחיקין אותו מעבודתו יתברך בכל מיני הרחקות וכאלו אין רוצין בו כָּלֵל וּכְלָל, פארקערט, ווי מער ער פֿלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים אלץ מער געדאכט ווי מען דארף אים נישט און מען וויל אים אוועק שטיפן, פי הִיָּה רוּאָה שְׁחוּלְפִין וְעוֹבְרִין כַּמָּה וְכַמָּה יָמִים וְשָׁנִים וְעַדִּין הוּא רְחוּק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלֹא זָכָה עַדִּין לְשׁוּם הִתְקַרְבוּת, ווייל ער האט געזען אז עס גייען אריבער אסאך יארן און ער האט נאך אלץ נישט זוכה געווען צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, ער איז נאך אלץ ווייט פונעם אייבערשטן, על כֵּן נִדְמָה בְּעֵינָיו שְׂאִין שׁוֹמְעִין דְּבָרָיו כָּלֵל, וְאִין מְסִתְּפִלִין עָלָיו כָּלֵל, רק אדרבא, מרחיקין אותו בכל מיני התרחקות מעבודתו יתברך, דערפאר האט זיך אים געדאכט אז קיינער הערט אים נישט אויס און מען קוקט נישט אויף אים, אדרבה עס האט אים אויסגעזען ווי מען שטופט אים אוועק פון די קדושה מיט אלע סארט התרחקות, אף אף על פי כֵּן, מיט דעם אלעם, הִיָּה מְחֻזַּק עֲצָמוֹ מְאֹד, וְלֹא הִנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, האט זיך דער רבי זייער געשטארקט און נישט אויפגעהערט מיט זיין הייליגע עבודה.

וכמה פעמים הִיָּה שְׁהִיָּה נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ, עטליכע מאל האט זיך געמאכט ביים רבין אז ער איז געווארן זייער צעבראכן, מחמת זה שראה שהוא מתפלל ומעֲתִיר ומפְצִיר כֹּל כֶּף שִׁיתְּקָרֵב לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאִין מְסִתְּפִלִין עָלָיו כָּלֵל, ווייל ער האט געזען ווי ער דאווענט, בעט און מוטשעט אז ער וויל זיין אן ערליכער איד, און - עס האט זיך אים געדאכט אז - קיינער קוקט נישט אויף אים, ומחמת זה נפל לפעמים בְּדַעְתּוֹ וְלֹא הִיָּה מְדַבֵּר עוֹד כֹּל כֶּף בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ אִיזָה יָמִים, האט ער אויפגעהערט רעדן צום אייבערשטן

אחר כך נזכר בעצמו והתביש בעצמו על שהרהר אחר מדותיו יתברך, פי באמת בודאי השם יתברך חנון ורחום וכו', ובודאי הוא רוצה לקרבו וכו', וחזר ונתחזק בדעתו והתחיל שוב להעֲתִיר ולדַבֵּר לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כַּנִּלְ, נאכדעם האט ער זיך פארשעמט, ער האט געטראכט צו זיך: 'איך האב טענות

אויפֿין אייבערשטן? איך האב קשיות אויפֿין אייבערשטן? ! האט ער צוריק
אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, וכן הייה פֿמה פֿעמים, אזוי איז געווען
אסאך מאל.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן פֿאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר
האבן א שיינע לעבן, אמן.

